

get, de egyszer feltétlenül. Ezen eljárás mellett a letörés ki van zárva s a tréner is sokkal nagyobb anyagot figyelhet meg, mintha csak egyes kiválasztottakat adnának kezei alá.

Ezen utóbbi szempont nagyon is fontos, mert atlétikánk egy-két sportágát kivéve, a fejlődés alacsonyabb fokán áll, úgy hogy sok sportágban máról—holnapra tűnhetnek fel egészen új tehetségek, kik június végéig a moszoni bajnokok eredményeit tulszárnyalják megfelelő training és gondosság mellett. Ellenben ha már a saison elején válogatjuk ki a jelölteket s a tömeggel nem törődik senki, akkor csak a mostani anyagra leszünk utalva, ami kevés reményt nyújt. Hogy példákat említsünk 400, 800, 5000, 10,000 m. sík- és az összes gátfutásokban a 400-at kivéve, a távolugrásban, gerelyvetésben eredményeink oly gyengék, hogy megfelelő számú athléta trainingbe állása esetén egészen új emberek is érhetnek el sokkal jobb eredményeket. Központi training mellett új csillagok felfedezésétől már elkéstünk.

A központi training ellen van azon körülmény is, hogy nem helyes az athlétaikat heteken és hónapokon keresztül megszokott élet-körülményeik közül kivonni. Ha már az előkészületekkel és a traininggel elkéstünk, ne rontsuk mesterségesen embereink testi és lelki kondícióját. Jó fekvőhely, jó koszt, megszokott környezet. Ez adja meg egy athléta számára a jó testi kondíciót. Ezt pedig semmiképp sem érjük el idegen konyhán, csoportos elszállásolás és egész napi tekergés és semmittevés mellett Bucarestben, vagy más városban. Elég volt már a kaszárnyai beszállásolásokról, melyekben volt már elég részünk Temesvárt és Brassóban.

Nehéz a központi training a szabadságolás miatt is. Melyik athléta adnak jó szívvel 3 havi szabadságot? (training, utazás, olymp. verseny, haza utazás). De ha felsőbb nyomásra meg is adnak annak a kiválasztott 20—30 embernek, — a legjobbaknak — vajjon hazatérésük után az azután rendezendő versenyekre melyik intézet, vagy hivatal adna nekik bár egy nap szabadságot is? Így ezzel a balkezes inézkedéssel egy sikertelen olimpiád kedvéért — mert pozitív sikerre kilátásunk alig lehet — feláldoznánk Románia egész 1924. évi athlétaikáját, ugyanis éppen legjobbjainkat záránk el mesterségesen az olimpiád utáni szerepléstől.

Ha már az olimpiai bizottság valami jót akar az életviszonyok javítása tekintetében tenni, megteheti azt, sőt megtennie kötelessége, hogy gondoskodjék a kerületek után arról, hogy a számba jöhető összes egyénnek már máriustól kezdve elsőrangú kosztja legyen. Ha ez hazuról nincs meg, fogadjanak a kerületek nekik ilyen kosztot. Gondoskodjanak arról hogy hivatalaikból elég időt kapjanak trainingre. Ezek mind sokkal kevesebbé kerülnének, mint egy központi training s így nagyobb anyag is vonható munkába, a mi feltétlenül új tehetségeket fog felszínre vetni, mert senki sem lesz kiküldetése felől egészen biztos az utolsó napokig, tehát mindenki igyekedni fog a lehető legjobb teljesítményt lemutatni, hogy a szerencsés kiválasztottak közé kerüljön feltétlenül szükséges ennélfogva hogy a próba verseny illetve bajnoki verseny június végén tartassék meg.

Teljesen elhibázott dolog, a bajnoki versenynek május 18-án való megrendezése, de még elhibázottabb a Károly kupa május 4-iki terminusa. Egyáltalán hibás 2 ily fontos versenyt oly közel tenni egymáshoz. Vajjon melyik erdélyi együletnek van annyi pénze, hogy egymásután kétszer lemenjen teljes gárdával Bucarestbe? De a bajnokság előtt 2 héttel a training legelején veszélyes is oly nagy utat megtenni, mert egy ily erős verseny a munkában nagy hátramaradást okoz. Egyedüli helyes dolog volna a bajnokságokat próba verseny jelleggel június végén, a Károly Kupát pedig valamelyik erdélyi városban szeptember folyamán rendezni meg.

A bajnokságnak május 18-án való megrendezésére semmi okot sem látunk fennforgni. A próbaverseny előbb, mint június vége nem is rendezhető, hisz utolsó percig változhatnak a formák (a nevezéseket azért az egész anyag számbavételével meg lehet és meg is szokták tenni) s tűnhetnek fel új tehetségek, illetve törhetnek elő a fejlődésben elmaradottak. A próbaverseny és bajnoki verseny egy kalap alatt megrendezhető, hiszen a bajnoki versenyen minden szám szerepel. Nincs tehát a

május 18-iki terminusnak semmi indoka. De mását sem találjuk az egész világon, mert minden országban vagy június legvégén tartják a bajnokságokat, vagy pedig olimpiád utánra halasztják.

A pentatlon megrendezését csak a többi bajnokságtól külön tartjuk helyesnek, mert nagyrészt olyan athlétaik vennének részt abban, kik a bajnoki versenyen több más számban is indulnának s így károsan befolyásolná a sok számban való indulás teljesítményeket. Hibásnak tartjuk a 3000 és 10000 m. felvételét a bajnoki számok közzé, mert ezzel igen sok a hosszútáv a versenyszámok közt. Egy nemzetnél sem szerepel mind a 3 táv; az 5 és 10 km. bőven elég, a 3000 felvétele felesleges.

Végül megjegyezzük, hogy a olimpiai staféta távja 200+200+400+800. és nem 100+200+400+800 m. mint ez a bajnoki verseny számát tárgyaló félhivatalos hirdásban megjelent. A múlt évben is 200+200+400+800 métert futottak, tehát semmi ok nincs arra, hogy attól az idén eltérjenek.

A jövő csillagjai

Lapunk, mely állandóan foglalkozott az ifjusági sporttal, a mai számmal kezdődőleg sorra bemutatja azokat az ifjusági játékosokat, kik az idei évben szép sikerrel szerepeltek:

Docu Titus (Victoria).

Még csak tizenhét éves, de már olyan erős és fejlett, mintha már nagykoru volna. A helybeli Gheorghe Baritiu gimnázium hetedik osztályának tanulója, az igaz, hogy most csak magántanuló, mert tavaly megfélekedezett a javítóvizsgáról és lement a Victoria csapatával bajnoki döntőt játszani Timişoarára a Kinizsi ellen, ammellett, hogy magántanuló, a Monopolban pusztítja a cigarettákat és annak pontos tisztviselője.

Két évvel ezelőtt tavasszal kezdett játszani, a Victoria ifjusági csapatában, mint tartalék, hol hátvéd, hol half, szükség esetén még kapust is játszott, meglehetősen gyengén. 1921 őszén már állandó tagja volt a Victoria ifj. bajnok csapatának. Télen sokat tornászott, indult is a KKE házi korcsolya versenyén, ahol tizenöt induló között elsőnek futott be az 500 méteren, száz méterrel verve társait, olyan időt futott ki, mint a seniorok második helyezettje. A téli training jóhatással volt a rugganyos ifjura, gyorsan nőtt és 1922 tavaszán dr. Morar kipróbálta az első csapatban is egy trainingen, azonban még nem bírta teljesen az iramot.

Tavaly kétizben is volt ifjusági válogatott, dr. Morar a Törekvés elleni bajnoki elődöntőbe állította be, itt már olyan formában mutatkozott be, hogy azóta állandóan tagja maradt a Victoria első csapatának. Az idén a timişoarai ifj. válogatott ellen is játszott.

Erélyes, belemenő játékos, technikája még csiszolásra szorul, a rutint a sok játékkal meg fogja szerezni. Felszabadító rugásaihoz csak mindkét lábbal biztosan küldi a mezőnybe a labdát. Eddig balhátvédet játszott, amióta Kriszoffer a Victoriában játszik, a jobboldalra ment át. Pár mérkőzésen nem találta fel magát a szokatlan helyen, de most már biztos a dolgában.

Jellemző játékára, hogy legjobb formáját, mindig az erős csapatok ellen játszotta ki. (Törekvés, Kinizsi, Nac), az UTE ellen erélyes, de amellet fair játékmodorával respektust tudott szerezni az UTE válogatott játékosával Szidonnal szemben is.

Helyezkedési érzéke még nincs, ez ugyanis csak a rutinnal együtt fogja megszerezni, ha tovább így fejlődik és sportszerű életet él, úgy jövőre a cluji válogatottnak standard tagja lehet.

Szép fiú — a rossz nyelvek szerint — belépett a KKASE tornász gárdájába, de nem azért, hogy tornásson, hanem, mert ott szép kisjányok vannak — s ez is jelent valamit.

Nagyon büszke arra, hogy tagja annak a triumvirátusnak, melyet egy házi bírálóbizottság állapított meg, hogy a Victoria közvellen védelme a legjobbképű fiukból áll: Molnár—Docu, Kriszshoferből.

— gól —

Meghívták a cluji válogatott csapatot Zürichbe

A cluji válogatott csapat ez évi szép eredményei és az Universtatea francia és olaszországi győzelmei, továbbá a Victoria győzelme, az egész Európában elismert UTE felelt, ráterelte a külföldi figyelmét a romániai futball-sportira, de különösen a clujira.

Az összes külföldi csapatok, amelyek turára indulnak s programjukba Romániát is belevevették, egyik legfontosabb állomásuk Cluj. Renner, az UTE pályafelügyelője, itt létekor, nemcsak udvariasságból, hanem őszintén kijelentette, hogy a cluji futball-sportról sokat tart, fontosnak tartja, hogy a cluji csapatok sűrűn érintkezésbe lépjenek a külföldi csapatokkal, mert ezáltal stílusuk kicsiszolódik és a nagy és erős mérkőzések állóképesebbé teszik a csapatokat.

Első osztályu egyleteink nagy nemzetközi programot akarnak jövőre lebonyolítani.

A Haggibbor Egyiptom, Palesztina, a Victoria Olaszországba turázna, az Universtatea szintén nyélbe akarja ütni második olaszországi utját.

Kaspar, az Universtatea tagja, ki a békeidőben a svájci válogatottban is játszott, részletesen tájékoztatta, a svájci közvéleményt a cluji sportról a napokban meleg hangu levél érkezett címére, amelyben Zürich válogatott csapata meghívja, a cluji válogatottat Zürichbe, városközi (nemzetközi) mérkőzésre.

Amennyiben az itteni labdarugószakosztály megtud állapodni Zürich-hel, úgy a román sport újabb sikeréről számolhatunk be. A zürichi mérkőzéssel kapcsolatban, a cluji válogatott több mérkőzést is játszana Svájcban.

Amennyire örvendetes a zürichi meghívás, éppen olyan aggasztó, hogy a labdarugószakosztály jelenleg nem rendelkezik készpénzzel, mert a válogatott mérkőzések nem zárultak azzal az eredménnyel, amire a szakosztály számított. Egvetlen akadály most az, hogy nincs pénz, az utra, de ismervé közönségünk meleg érdeklődését, ha a tura tényleg olyan stádiumba jut, hogy csak a fenti akadály tornyosul eléje, úgy a sportközönségünk közadakozása lehetővé fogja tenni a szépnek ígérkező utat.

Megenyhült a feszültség Németországgal szemben

Miért nem vesz részt Ausztria az olimpiáson — Coubertin báró a nemzetek békejét hirdeti — Németországot meghívják az 1928. évi olimpiászra

Az osztrák olimpiai bizottságot helyettesítő Hauptverband für Körpersport tudvalevően zokon vette, hogy a párisi olimpiászra való meghívást a külügyminisztérium után csak hónapokkal elkéssetten vette kézhez és jórészt arra is vezethető vissza a Hauptverbandnak az a határozata, hogy az olimpiáson hivatalosan nem vesz részt, az egyes szövetségeket azonban a részvételtől nem tiltja el. A Hauptverband határozata Coubertin bárót, a nemzetközi olimpiai bizottság elnökét is megszólaltatja, aki a főszövetséghez legutóbb terjedelmes levelet intézett, azzal a nyilvános célzattal, hogy az osztrákokat elhatározásuk megváltoztatására bírja.

Coubertin báró Ausztria két delegáltjának kihagyását a nemzetközi olimpiai szövetségtől azzal magyarázza, hogy Windischgraetz herceg és Colloredó gróf évek óta nem jelentkezett és a meghívásoknak sem tett eleget, miért is a szabályok harmadik szakasza értelmében mandátumukat a nemzetközi olimpiai szövetségben elvesztették. Coubertin a római olimpiai kongresszuson, mint írja, állás foglalt Németországnak az olimpiászról való kizárása ellen, felfogásával azonban kisebbségben maradt. A francia olimpiai bizottság a nemzetek meghívásával megbízott kormányra semmiféle befolyást nem gyakorolt, hogy Németországot ne hívja meg, nem volt azonban szabad figyelmen kívül hagyni, hogy Németország startja Párisban bosszúságot keltett volna és senki sem mert garanciát vállalni arra nézve, hogy a német versenyzőket Párisban esetleg inzultusok érik. Emiatt maradt csak el Német-

